

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

29 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Vitali Cebotari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Crăciun Ion xxxx

Bogos Dmitrii xxxx

Bagrin Ion xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.03.2019 – 02.10.2019;

Instanța de apel: 23.10.2019 – 02.12.2019;

Instanța de recurs: 31.01.2020 –
29.09.2020.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 02 octombrie 2019, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Crăciun Iona în baza art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, la 4 ani închisoare, fără amendă, iar în temeiul art.90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe o perioadă de probațiune de 3 ani;

Bogos Dmitrii în baza art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, la 4 ani închisoare, fără amendă, iar în temeiul art.90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe o perioadă de probațiune de 3 ani;

Bagrin Ion în baza art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, la 3 ani 1 lună închisoare, fără amendă, iar în temeiul art.90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Automobilul de model „Volkswagen Caddy” cu număr de înmatriculare xxxx, care se păstrează la parcare specială a IP Cantemir, după intrarea sentinței în vigoare, urmează a fi restituit proprietarului Crăciun Ion.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Crăciun Ion, Bogos Dmitrii și Bagrin Ion în seara de 10 spre 11 octombrie 2018, împreună și printr-o înțelegere prealabilă între ei, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, s-au deplasat cu autoturismul de model Volkswagen Caddy cu nr. de înmatriculare xxxx la plantația de viță de vie din preajma s. Ciobalaccia r-nul Cantemir și dintr-un camion de model „Renault Magnum 480” cu nr. de înmatriculare XXXX, au sustras bunuri în valoare totală de 4 760 lei, ce aparțineau lui Carajia Ion, inclusiv: 27 de lăzi cu greutatea de 8 kg fiecare, cu struguri soi „Moldova” la prețul de 5 lei un kg, în sumă totală de 1 080 lei, 2 aparate de paletat lăzile la prețul de 1 200 lei fiecare, în sumă totală de 2 400 lei; o bobină pentru împachetat la prețul de 480 lei; o cutie cu scoabe la prețul de 680 lei; un ciocan din cauciuc la prețul de 120 lei. În momentul sustragerii bunurilor inculpații au fost depistați de proprietarul bunurilor, Carajia Ion, care a încercat să împiedice sustragerea deschisă a bunurilor, însă a fost îmbrâncit de către Crăciun Ion, după care toți trei inculpați au urcat în automobilul de model „VW Caddy” și s-au deplasat într-o direcție necunoscută, astfel însușind bunurile sustrate și cauzând părții vătămate Carajia Ion un prejudiciu material considerabil în mărime totală de 4 760 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Crăciun Ion conform sancțiunii art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, în coroborare cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 2 luni, cu amendă în mărime de 900 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei aplicate pe o perioadă de probațiune de 4 ani; Bogos Dmitrii în baza art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, în coroborare cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu amendă în mărime de 900 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei aplicate pe o perioadă de probațiune de 3 ani; Bagrin Ion în baza art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, în coroborare cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 1 lună, cu amendă în mărime de 900 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.90 Cod penal a suspenda condiționat

executarea pedepsei aplicate pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

În privința corpului delict: automobilul de model Volkswagen Caddy cu nr. de înmatriculare xxxx, de aplicat confiscarea specială, în conformitate cu prevederile art.106 Cod penal, ca obiect rezultat din infracțiune.

Cheltuielile judiciare în sumă de 480,83 lei, de încasat de la fiecare inculpat în beneficiul statului.

În motivarea apelului a invocat că instanța de fond în privința inculpatului Crăciun Ion a omis să indice că acesta este vinovat inclusiv de săvârșirea agravantei prevăzute de lit. e) alin.(2) art.187 Cod penal, recunoscându-l vinovat doar de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal, iar potrivit învinuirii înaintate Crăciun Ion se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal.

A indicat procurorul că, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că infracțiunea săvârșită de către inculpați este una gravă și prezintă un pericol social sporit, considerând că prima instanță n-a acordat deplină eficiență criteriilor generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art.art.61, 75 Cod penal, astfel aplicând pedeapsa prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei.

Reieșind din circumstanțele cazului și ținând cont de scopul pedepsei penale, procurorul a opinat că scopul pedepsei penale de reeducare a inculpaților va putea fi atins numai prin aplicarea inclusiv și pedeapsa cu amendă în mărime de 900 unității convenționale.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2019, apelul procurorului a fost admis, casată sentința în latura civilă și în latura penală în partea condamnării inculpatului Crăciun Ion, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Crăciun Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, fără amendă, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei aplicate pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Conform art.90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului Crăciun Ion pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Automobilul de model „Volkswagen Caddy” cu număr de înmatriculare xxxx, care se păstrează la parcare specială a IP Cantemir, de restituit proprietarului.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, prin actul de sesizare a instanței, procurorul a deferit justiției cauza penală în privința inculpatului Crăciun Ion calificând acțiunile acestuia în limitele indicilor calificativi prevăzuți de art.187 alin.(2) lit. b), e) și f) Cod penal – conform indicilor *„jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, comisă de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții*

considerabile". Instanța de fond în partea descriptivă a sentinței a indicat că prin acțiunile sale, Crăciun Ion a comis infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, astfel a evitat să indice că acesta este vinovat inclusiv de săvârșirea agravantei prevăzute la lit. e) al alin.(2) art.187 Cod penal, recunoscându-l vinovat doar de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal.

Subsecvent, instanța de apel a remarcat, că după administrarea probatoriului din faza de cercetare judecătorească, a reținut în esență că analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate în cauză, demonstrează vinovăția inculpatului Crăciun Ion de comiterea infracțiunii prevăzută de art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de fond, în procesul examinării cauzei penale a neglijat prevederile art.3641 alin.(8) Cod de procedură penală, deoarece instanța de fond pronunțând sentința în procedura simplificată, a reținut o altă încadrare juridică decât cea imputată inculpatului în rechizitoriu.

În ordinea celor relevate, *instanța de apel a constatat*, că în seara de 10 spre 11 octombrie 2018, împreună și printr-o înțelegere prealabilă între ei, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, inculpații Crăciun Ion, Bogos Dmitrii și Bagrin Ion, s-au deplasat cu autoturismul de model „Volkswagen Caddy” cu nr. de înmatriculare XXXX la plantația de viță de vie din preajma s. Ciobalaccia, r-nul Cantemir și dintr-un camion de model „Renault Magnum 480” cu nr. de înmatriculare XXXX, au sustras bunuri în valoare totală de 4 760 lei, ce aparțineau lui Carajia Ion, inclusiv: 27 de lăzi cu greutatea de 8 kg fiecare, cu struguri soi „Moldova” la prețul de 5 lei un kg, în sumă totală de 1080 lei, 2 aparate de paletat lăzile la prețul de 1 200 lei fiecare, în sumă totală de 2 400 lei; o bobină pentru împachetat la prețul de 480 lei; o cutie cu scoabe la prețul de 680 lei; un ciocan din cauciuc la prețul de 120 lei. În momentul sustragerii bunurilor inculpații au fost depistați de proprietarul bunurilor, Carajia Ion, care a încercat să împiedice sustragerea deschisă a bunurilor, însă a fost îmbrâncit de către Crăciun Ion, după care toți trei inculpați au urcat în automobilul de model „VW Caddy” și s-au deplasat într-o direcție necunoscută, astfel însușind bunurile sustrate și cauzând părții vătămate Carajia Ion un prejudiciu material considerabil în mărime totală de 4 760 lei.

Instanța de apel a conchis că din coroborarea probelor cercetate și analizate, a constatat vinovăția inculpatului Crăciun Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal care se confirmă nu numai prin declarațiile inculpatului Crăciun Ion, cât și prin declarațiile părții vătămate Carajia Ion care a confirmat că a fost îmbrâncit de către Crăciun Ion, prin materialele cauzei care sunt consecutive și corespund faptei care a avut loc în seara de 10 octombrie 2018 la plantația de viță-de-vie din preajma s. Ciobalaccia r-nul Cantemir.

În ordinea celor relevate supra, instanța de apel a constatat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului Crăciun Ion în comiterea infracțiunii incriminate în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, *„jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, comisă de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.”*

Respectiv Bogos Dmitrii și Bagrin Ion au comis infracțiunea în limitele indicilor calificativi prevăzuți de art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, „*jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

În continuare, cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a relevat că potrivit prevederilor art.art.61 și 75 Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, iar un rol primordial la stabilirea măsurii de pedeapsă îl are gradul prejudiciabil al faptei.

Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că, acordând eficiență principiilor de individualizare a pedepsei, și analizând ansamblul circumstanțelor ce caracterizează persoana inculpatului, de rolul activ al acestuia la comiterea infracțiunii, a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului Crăciun Ion este posibilă cu stabilirea în privința acestuia a pedepsei sub formă de închisoare de 4 ani, cu stabilirea conform art.90 Cod penal a unui termen de probațiune de 4 ani, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă, în măsură să-și atingă scopul de corectare și reeducare.

Referitor la solicitarea procurorului cu privire la aplicarea în privința inculpaților pedeapsa complementară amenda, instanța de apel a considerat corectă concluzia instanței de fond privind excluderea la aplicarea pedepsei principale inculpaților pedeapsa complementară amenda, pentru a nu agrava situația inculpaților, ținând cont de situația financiară, și anume de faptul că inculpații nu sunt angajați în câmpul muncii, ca efect se va răsfrânge asupra condamnaților și familiei acestora mult mai aspru decât cea aplicată de prima instanță, or, odată ce inculpaților li va fi aplicată pedeapsa complementară sub formă de amendă, fiind lipsiți de posibilitatea de a o achita, aceștia va fi puși în situația în care vor fi atrași la răspundere pentru neexecutarea pedepsei aplicate, astfel este neîntemeiat argumentul procurorului că instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea blândă în privința inculpaților.

Astfel, instanța de apel a conchis că, pedeapsa stabilită inculpaților este legală și echitabilă, în raport cu circumstanțele cauzei, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, iar stabilirea pedepsei cu închisoarea și dispunerea suspendării executării acesteia luând în considerație gravitatea infracțiunii comise și urmările acesteia va asigura realizarea scopului pedepsei penale.

Cu referire la demersul acuzatorului de stat cu privire la încasarea de la fiecare inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 480,83 lei, instanța de apel a considerat că, acesta corect a fost respins ca neîntemeiat.

Referitor la cerința procurorului în ce privește corpul delict, instanța de apel a reținut că automobilul, a fost recunoscut în calitate de corp delict, dar acuzatorul de stat nu a invocat un motiv în susținerea acestei solicitări, doar menționând că autoturismul a fost folosit la comiterea infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a reținut că în ședința instanței de apel inculpatul Crăciun Ion

a declarat că automobilul respectiv nu-i aparține lui, îl folosește în baza procurii. Tot în instanța de apel, a fost prezentat certificatul de înmatriculare a autoturismului (f.d.28, vol. II), potrivit căruia autoturismul de model „Volkswagen Caddy” cu număr de înmatriculare xxxx aparține lui Calancea Nicolae.

Instanța de apel a constatat că, potrivit certificatului de înmatriculare a autoturismului de model „Volkswagen Caddy” cu număr de înmatriculare XXXX (f.d.28, vol. II), bunul aparține lui Calancea Nicolae. Procurorul solicită confiscarea corpului delict, automobilul de model „Volkswagen Caddy” cu număr de înmatriculare XXXX, însă nu a prezentat probe pertinente și concludente prin care să se demonstreze faptul că proprietarul Calancea Nicolae stăi despre utilizarea automobilului său pentru săvârșirea infracțiunii, or, la materialele dosarului lipsesc astfel de probe. Astfel, instanța de apel a reținut că, la caz, este incident art.106 alin.(3) Cod penal, care prevede că, *„dacă bunurile menționate la alin.(2) lit. a) aparțin unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora”*. Astfel, în situația descrisă, urma a fi solicitată confiscarea contravalorii automobilului de model „Volkswagen Caddy” cu număr de înmatriculare XXXX și nu automobilul.

Referitor la confiscarea contravalorii automobilului de model „Volkswagen Caddy” cu număr de înmatriculare XXXX, instanța de apel a reținut că procurorul nu a înaintat o solicitare în acest sens. Mai mult, la materialele dosarului lipsește un raport de evaluare prin care să fie stabilită valoarea medie de comercializare pe piață a unui automobil de model „Volkswagen Caddy”.

Prin urmare, reieșind din cele menționate supra, prima instanță a conchis corect că, corpul delict urmează a fi restituite posesorului la rămânerea definitivă a sentinței.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de procuror, care, invocând temeiurile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu rejudecarea cauzei în instanța de apel.

În argumentarea recursului, procurorul a invocat că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei, fiind stabilite pedepse individualizate contrar prevederilor legale, la aplicarea pedepsei instanțele de judecată nu au acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61 și 75 Cod penal, omițând faptul că infracțiunea comisă de inculpați se califică ca fiind una gravă, iar pedeapsa stabilită inculpaților este disproporțională faptelor comise de către aceștia.

Instanța de apel verificând cauza sub aspectul legalității pedepsei, urma să aprecieze just, dacă această soluție nu contravine cu toate prevederile ce reglementează pedeapsa penală, individualizarea acesteia, precum și alte criterii ce țin de tratamentul juridic penal.

Reieșind din circumstanțele cazului și ținând cont de scopul pedepsei penale, procurorul a opinat că scopul pedepsei penale de reeducare a inculpaților va putea fi atins numai prin aplicarea inclusiv și a pedepsei complementare amenda în mărime de 900 unități convenționale, or faptul că inculpații au recunoscut vinovăția și au solicitat examinarea cauzei penale într-o procedură simplificată, nu înseamnă că sunt destule

motive pentru liberarea de pedeapsa complementară amenda.

Recurentul mai menționează că soluția ilegală a instanței de apel a generat aplicarea în privința inculpaților a unei măsuri de pedeapsă prea blândă, iar practica judiciară, inclusiv în cazul din speță demonstrează că astfel de soluții nu sunt suficiente nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis parțial din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial decizia atacată și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului ordinar declarat de procuror se constată că, ultimul invocă temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală și susține că hotărârea instanței de apel este pripită și neîntemeiată, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel, deoarece aceasta, fără a aprecia just toate circumstanțele cauzei, greșit a dispus condamnarea inculpaților, fără aplicarea pedepsei complementare sub formă de amendă.

Având în vedere că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanța de apel și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, Colegiul penal lărgit nu se va expune referitor la aceste aspecte, dar va analiza minuțios alegațiile recurentului în privința deciziei instanței de apel referitor la chestiunea de individualizare a pedepsei, reținând următoarele considerațiuni.

Prin urmare, verificând actele cauzei în coroborare cu reclamațiile invocate de către procuror privitor la pedeapsa stabilită inculpaților Crăciun Ion, Bogos Dmitrii și Bagrin Ion, instanța de recurs consideră parțial întemeiate argumentele recurentului în partea necesității casării deciziei instanței de apel, în particular reține că motivele invocate de către procuror în dezacord cu pedeapsa complementară sub formă de amendă neaplicată inculpaților Bogos Dmitrii și Bagrin Ion, se apreciază de Colegiul penal lărgit ca nefondate, iar criticele privitor la neaplicarea pedepsei complementare amenda pe capătul de acuzare incriminat inculpatului Crăciun Ion baza art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, sunt întemeiate și urmează a fi punctat desfășurate în prezenta decizie.

Sub acest aspect, instanța de recurs evidențiază că potrivit sentinței, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, Crăciun Ion, a fost recunoscut vinovat și condamnat în

baza art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 4 ani, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Conform prevederilor art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pentru perioada de probațiune de 3 ani.

Ulterior, instanța de apel, rejudecând cauza și casând sentința a dispus condamnarea lui Crăciun Ion în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal la 4 ani închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar conform prevederilor art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pentru perioada de probațiune de 4 ani.

La rândul său, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către procuror, instanța de apel fără a pătrunde în esența argumentelor invocate, le-a respins prin câteva fraze de ordin general, considerând că soluția primei instanțe privitor la pedeapsa stabilită fără aplicarea pedepsei complementare sub formă de amendă, este legală și întemeiată.

Analizând motivele care au fundamentat soluția nominalizată, Colegiul penal conchide, că instanța de apel a preluat în mod automat concluziile primei instanțe reținute întru justificarea neaplicării pedepsei complementare, însă nu a examinat minuțios argumentele apelului invocate în dezacord cu pedeapsa complementară sub formă de amendă neaplicată inculpatului Crăciun Ion în mărime de 900 unități convenționale.

În desfășurarea celor constatate supra, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel în decizia recurată a indicat doar, că: *„instanța de apel a considerat corectă concluzia instanței de fond privind excluderea la aplicarea pedepsei principale inculpaților pedeapsa complementară amenda, pentru a nu agrava situația inculpaților, ținând cont de situația financiară, și anume de faptul că inculpații nu sunt angajați în câmpul muncii, ca efect se va răsfrânge asupra condamnaților și familiei acestora mult mai aspru decât cea aplicată de prima instanță, or, odată ce inculpaților li va fi aplicată pedeapsa complementară sub formă de amendă, fiind lipsiți de posibilitatea de a o achita, aceștia vor fi puși în situația în care vor fi atrași la răspundere pentru neexecutarea pedepsei aplicate, astfel este neîntemeiat argumentul procurorului că instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea blândă în privința inculpaților. ”*

Respectiv, Colegiul penal lărgit conchide că instanțele nu au respectat exigențele legale la efectuarea operațiunii de individualizare a pedepsei stabilite în privința lui Crăciun Ion, adoptând în această parte o soluție greșită în cauza deferită judecării.

De altfel, instanța de recurs ține să amintească că pedepsele complementare sunt destinate să completeze represiunea penală instituită prin pedeapsa principală, îndeplinind și ele funcții de constrângere, de reeducare și de exemplaritate, specifice sancțiunilor penale în general. Spre deosebire de pedepsele principale care au un caracter de sine stătător, putându-se aplica singure sau însoțite de alte sancțiuni penale, pedepsele complementare nu au acest caracter, ele acționând doar alături de o pedeapsă principală de o anumită gravitate, iar prin aceasta, ele își relevă caracterul lor secundar, dependent și complementar.

Interzicerea unor drepturi se hotărăște de instanța de judecată și se dispune în mod

obligatoriu sau facultativ, dacă sunt întrunite anumite condiții de gravitate a acesteia și se execută după epuizarea executării pedepsei principale căreia i se alătură.

Cu referire la acest segment, Colegiul penal menționează, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, în conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei, însă la caz instanța de apel nu a argumentat suficient neaplicarea în privința inculpatului Crăciun Ion a pedepsei complementare prin prisma asigurării realizării scopului legii penale.

Practica judiciară demonstrează că pedeapsa prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, iar o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni cât și de prevenirea săvârșirii infracțiunilor, de aceea Colegiul penal consideră că soluția cu privire la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Crăciun Ion este nemotivată și neclar expusă.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit susține că, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (*Suominen v. Finlandei* § 37(2003), *Kuznetsov și alții v. Rusiei* § 85. (2007))

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia. (*Hirvisaari v. Finlanda*, § 30 (2001))

Având în vedere cele menționate, Colegiul penal conchide că erorile de drept constatate supra se încadrează în cele prevăzute de pct. 6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, deoarece decizia instanței de apel nu conține motive clare pe care se întemeiază soluția cu privire la individualizarea pedepsei penale, iar având în vedere că erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate în instanța de recurs, decizia atacată urmează a fi casată parțial, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei în această parte pentru rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, în rest, celelalte dispoziții ale hotărârii atacate urmând a fi menținute.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să înlăture erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Vitali Cebotari, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2019, în cauza penală privindu-i pe **Crăciun Ion xxxx, Bogos Dmitrii xxxx și Bagrin Ion xxxx**, în latura penală, în partea ce ține de pedeapsa complementară în privința lui **Crăciun Ion xxxx** și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În rest, celelalte dispoziții ale deciziei instanței de apel se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 octombrie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico